

FOAIE PAROHIALĂ IANUARIE 2024

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catolicamd.ro

**„Dacă vrei
ca oamenii
să stagneze,
spune-le ce
vor să audă.**

**Dacă vrei
ca ei să
progreseze,
spune-le ce
ar trebui
să știe!”**

Pentru mulți credincioși catolici, „a merge” duminica și la sărbători la biserică este deja foarte mult, că doar alții nu fac acest lucru. Mai întâi, consider că ar trebui să reamintim că „a merge” la Liturghie înseamnă ceva; „a participa” cu adevărat la Liturghie, atunci când mergi la biserică, este cu totul altceva, iar a-l primi pe Isus Cristos în Sfânta Împărtășanie când participi la Liturghie este ceea ce Domnul așteaptă de la fiecare participant. Doar în felul acesta îl lași cu adevărat pe Isus Cristos să lucreze în tine.

De aceea, este cu neputință să fie exagerată importanța faptului de a înțelege semnificația sacramentelor ca instrumente ale harului divin. Am putea spune că în felul acesta se împart creștinii: cei care cred că Isus Cristos a instituit sacramentele ca instrumente ale harului Său și cei care nu cred acest lucru. Noi trebuie să ne rugăm, să luptăm, să lucrăm, să învățăm pentru a ne desăvârși în credință, pentru a înțelege cu adevărat necesitatea sacramentelor pentru a putea ajunge la viața veșnică.

Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu,

a venit pe pământ, s-a făcut om, pentru ca omul să se alăture Sfintei Treimi în veșnicia Paradisului. **Destinul nostru este să ne întoarcem la Dumnezeu de la care am venit pentru a lua parte la fericirea Sa desăvârșită.** Iar Dumnezeu ne-a înzestrat cu voință liberă, pe care să o folosim, în conformitate cu voința Sa, ca să ajungem la locuința cerească, unde El ne așteaptă.

Condiția esențială pe care trebuie s-o îndeplinim este să ne aflăm în prietenie cu El atunci când ne cheamă să trecem din timp în Veșnicie, la sfârșitul vieții pământești. **Iar această prietenie divină înseamnă să avem harul sfinților și rolul sacramentelor este acela de a obține și de a păstra această viață supranaturală, fără de care nimeni nu se poate mântui, nimeni nu poate fi prietenul lui**

oferite de Cristos pentru mântuirea neamului omenesc; ele au fost gândite de Dumnezeu pentru mântuirea noastră și fiecare dintre cele șapte sacramente are propriul său rol și scop.

Ca să avem parte de viața divină, Cristos a instituit Sacramentul Botezului ca să ne facă părtași de dumnezeirea Sa. De aceea, când vorbește cu Nicodim, un învățător al lui Israel, Cristos îi spune în mod concret și clar că trebuie să se nască din nou din apă și din Duhul Sfânt.

Noi avem un principiu al vieții naturale a trupului, care este sufletul, dar Isus i-a dezvăluit lui Nicodim, care era foarte uimit, că trebuie să existe și un principiu supranatural pentru viața sufletului. Iar **Sfântul Augustin l-a numit sufletul sufletului.** Indiferent ce nume am da acestui izvor al vieții pentru sufletul omenesc, nu ne

Dumnezeu, nimeni nu poate să ajungă în Cer.

Sacramentele sunt instrumentele

putem îndoi că Isus ne-a asigurat mijloacele ca să primim această viață, iar modalitatea fundamentală

În ziua Rusaliilor, prin revărsarea Duhului Sfânt, Biserica a apărut în lume. Darul Duhului inaugurează un timp nou în „împărtășirea misterului”: timpul Bisericii, în care Cristos își manifestă, își face prezentă și își transmite lucrarea de mântuire prin liturgia Bisericii sale, „până când va veni” (1 Cor 11, 26). În acest timp al Bisericii, Cristos trăiește și acționează în Biserica sa și împreună cu ea într-un mod nou, propriu acestui timp nou. Acționează prin sacramente; acest lucru e numit de Tradiția comună a Răsăritului și a Apusului „economia sacramentală”; ea constă în comunicarea (sau „împărtășirea”) roadelor misterului pascal al lui Cristos în celebrarea liturghiei „sacramentale” a Bisericii.

(Catehismul Bisericii Catolice, 1076)

o reprezintă Sacramentul Botezului. Mântuitorul s-a exprimat cum nu se poate mai clar, folosind cele mai dure cuvinte: „Adevăr, adevăr îți spun: dacă cineva nu se naște din apă și Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu” (In 3,5).

Așadar, prin Botez am primit viața divină, dar pentru ca o viață să nu moară, trebuie să fie hrănită, îngrijită și păstrată. Isus îi șochează pe ascultătorii din Cafarnaum, spunându-le că trebuie să primească Trupul și Sângele Său pentru a fi vii din punct de vedere spiritual. Așa cum avem nevoie de hrană și de băutură pentru a menține viața trupului, tot la fel **avem nevoie de hrana și de băutura Sfintei Euharistii pentru a rămâne vii în harul lui Dumnezeu.** Din nou, Cristos folosește cuvinte foarte puternice: „Adevăr, adevăr vă spun: dacă nu mâncați Trupul Fiului Omului și nu beți sângele Lui, nu aveți viață în voi” (Ioan 6,53).

Botezul este necesar pentru a fi părtași la viața dumnezeiască, suntem „altoiți” ca mlădițele pe Cristos, care este Vița (Ioan 15, 5).

Așadar, **Sacramentul Euharistiei este hrana necesară pentru a rămâne vii din punct de vedere spiritual, fiind hrăniți cu Trupul și Sângele lui Cristos.** Apoi, prevăzând că oamenii vor păcătui după ce vor fi botezați și că vor pierde viața harului dumnezeiesc, **Cristos le-a oferit mijlocul de a redobândi această viață prin Sacramentul Spovezii.**

Dumnezeu s-a gândit la toate; atâta timp cât Cristos a fost pe pământ, El însuși era împărțitorul harurilor. Dar misiunea lui Cristos de a transmite harul trebuia să continue după Înălțarea Sa la slava cerească. De aceea, a avut grijă ca Biserica pe care a întemeiat-o să ducă mai departe lucrarea pe care El a început-o. La Cina cea de Taină a instituit două sacramente: Sânta Euharistie și Sfânta Preoție, prin care să continue prezența Sa trupească pe pământ și transmiterea roadelor Jertfei de pe Calvar, prin Jertfa Sfintei Liturghii.

Cei mai mulți dintre ucenicii Domnului aveau să se căsătorească, de aceea le-a spus, uluindu-i, că

acea care cred în El vor rămâne „amândoi un singur trup” pentru tot restul vieții (Matei 19,4-). Fără poligamie, fără divorț, ci monogamie pe toată durata vieții. De aceea **le oferă ucenicilor Săi căsătoriți harul Său prin Sacramentul Căsătoriei**, har pe care soții creștini trebuie să-l ceară în fiecare zi.

Peste tot în Evanghelie, Isus nu a ascuns că discipolii Săi au nevoie de putere ca să rămână neclintiți în credință. De aceea **le-a oferit Sacramentul Confirmațiunii, al Mirului sau al întăririi spirituale, pentru ca ei să-i poată fi martori până la marginile pământului.**

Când viața trupului se apropie de sfârșit, sufletul nostru are nevoie de ajutorul pe care numai Cristos ni-l poate da pentru a intra în veșnicie cu o încredere plină de pace în milostivirea lui Dumnezeu. Pentru aceasta **ne-a lăsat Sacramentul Ungerii bolnavilor. Putem spune că acest sacrament duce la împlinire lucrarea începută de Cristos când am fost botezați.**

Cristos este autorul tuturor sacramentelor, iar acestea au fost lăsate pentru binele Trupului mistic, care este Biserica, adică

pentru binele nostru, care formăm Trupul mistic. Omul dobândește har prin toate sacramentele pe care le primește, dar Euharistia le depășește pe toate. Și dacă toate sacramentele îi oferă creștinului har, **Euharistia îl oferă pe însuși Autorul harului, adică pe Cristos.** Am putea concluziona spunând că toate sacramentele sunt râuri de har, iar **Euharistia este Izvorul harului.**

Noi, creștinii, îl putem întâlni pe Cristos cel viu, îndeosebi în cuvântul său și în sacramente. Și să nu uităm că **pentru a fi creștini autentici, conștiinți de demnitatea de creștin, trebuie să rămânem înrădăcinați în rugăciune și în sacramente.** Făcând referire la titlul acestui material, pentru că îmi doresc să „prograsați” în viața de credință, în acest an vă propun ca în Foaia parohială să (re) descoperim împreună învățătura Bisericii despre sacramente, s-o aprofundăm și să facem în așa fel încât sacramentele să fie cât mai prezente în viața noastră.

(Cateheză inspirată din *Cartea Sacramentelor*, scrisă de Fulton J. Sheen)

Pr. paroh Mihai Mărtinaș

Sacramentele Legii noi sunt instituite de Cristos și sunt în număr de șapte: Botezul, Mirul, Euharistia, Pocăința, Ungerea bolnavilor, Preoția și Căsătoria. Cele șapte sacramente sunt legate de toate etapele și toate momentele importante ale vieții creștinului: ele dau naștere și creștere, vindecare și misiune vieții de credință a creștinilor. În aceasta, între etapele vieții naturale și etapele vieții spirituale există o anumită asemănare.

(*Catehismul Bisericii Catolice, 1210*)